

VÍKEND V ČECHÁCH

in.ihned.cz/cr

SERIÁL: MIKROREGIONY V ČESKU

Rekonstruovaný Martinský mlýn na samotě u Hrádku dnes slouží k rekreaci. Najdete tu 31 lůžek a hlavně klid.

portálem, který prý pamatuje francouzské vojáky, kteří tady na svém tažení strávili zimu v roce 1805. Starobylý statek pod lesem zvaný Moclovna připomíná tajemnou pevnost. Není v kraji jediný, stačí se zastavit v Dobrkově.

Najděte si svoji vandličku

A teď, laskavý čtenáři, zavřete oči. Vidíte už také muže oděného v kůži, možná vystoupilých čelistí, jak právě nasypal na ten pěkný žulový balvan trochu jemného navlhčeného písku, popadl pazourek a počal hloubit prohlubeň? Tak nějak podle Aloise Lustiga, který v roce 1934 vydal v knížce Trhové Svině 500 let stať Posvátné kameny doudlebské, vznikaly kamenné mísy.

Kamenná mísa zvaná vandlička nedaleko Dobrkovské Lhotky. Voda v ní má prý léčivou moc.

Naši předkové a prapředkové to spojovali s jakýmsi kultem či rituálem, kde se klaněli tajemným silám. Geologové „invenčně“ tvrdí, že za to může eroze. Mísám se říká vandličky. Schraňuje se v nich voda, která má prý léčebné účinky, a celé toto prostředí pozitivně ovlivňuje lidský organismus.

Hned první najdeme vlevo od silnice ze Slavče do Dobrkovské Lhotky nad osadou Záluží. Odbočka ukazuje místo Štěpánovec a za vodní nádrží je v louce hájek. Prozkoumejte ho. Pěkných mís je tam několik.

Tajemství Douchů háje

Snad nejznámější místo s vandličkou je nedaleko Sýkorova hamru – v tzv. Douchů háji. Na největším z bochníkovitých žulových balvanů (odborník by mluvil o skalním výchozu tvořeném biotitickou dvojslídou žulou) je jediná, zato výrazná oválná mísa s lesknoucí se hladinou vody, která v chladné noci i zamrzá. Místo má prý pohanskou minulost, kam mířili i naši předkové, jak napovídá pozdější obrázek Panny Marie. Na žokovitých balvanech se skutečně pěkně sedí.

Malebný přírodní útvar je zmiňovaný dvě staletí. Voda ve vandličce má prý léčebné účinky a pozitivně působí na organismus i pobyt v okolí skaliska. Člověk ovšem musí přicházet s pokorou a klidnou a otevřenou myslí. Tudy chodili i kameníci z nedalekého lomu brousit své nástroje do Sýkorova hamru.

Vytrvalost je nezbytná

Další vandličku v lese Ráchoč jsme vytrvale hledali znovu po patnácti letech, neboť les se těžbou změnil. Cesta – jak

si autor článku nedávno ověřil – je jednoduchá, přesto ji nelze doporučit tomu, kdo necítí radost z bloudění neznámým lesem, zakopávání o poražené kmeny a nalezený balvan nevnímá jako královskou odměnu.

Z Dobrkovské Lhotky pojedme po červené na horu Kohout. Jakmile turistickou cestu protkne asfaltka, zahňeme po ní doprava směrem do Besednice a jdeme stále dolů, až se dostaneme na rovinku. Po levé ruce v opačném směru je značka zákaz vjezdu s výjimkou pro státní lesy. Pár metrů před ní odbočuje cesta doleva do kopce. Na jejím konci hledíme asi pět metrů vysoké skalisko. Na jeho vrcholku je vandlička, hluboká přes půl metru a tři čtvrtě metru v průměru, stařeček s odtokovým erodovaným kanálkem, kde už vodu dávno nenajdeme.

Krotký Kohout, divoká Slepice

Na vrcholku nejvyššího kopce zanechal pomník, kdo mohl. Pamětní nápis vytesaný ve skále připomíná převzetí poleší Slepíci hor do majetku Besednice a Trhových Svin po první pozemkové reformě 1. října 1932. Nevelký patník na protějším skalisku je zase

Vrchol Slepice

upomínkou na vyměřování v roce 1867. Císařsko-královská práce astronomicko-trigonometrická pro vyměřování stupňů ve střední Evropě, 1867, zní v překladu nápis na kameni, který byl ustanoven jako základní bod trigonometrické sítě. Romantické duše omylem toto místo považovaly za „střed Evropy“. Údajně prý na vrcholku bývala rozhledna, dnešní věž má ovšem funkci technickou.

Slepice je další název o pět metrů nižšího Vysokého kamenu. Z rozeklaného skaliska je pěkný výhled a v jeho okolí objevíme další výrazné skály nejrůznějších tvarů. Prochází tudy turisticky značená stezka. ■

RICHARD GRÉGR